

РЕШЕНИЕ

№ 453

гр. Русе, 29.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – РУСЕ в публично заседание на осми декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Мария Велкова

при участието на секретаря Иванка Венкова
като разгледа докладваното от Мария Велкова Гражданско дело № 20224500100510 по описа за 2022 година

Производството е образувано по обективно евентуално съединени иски за обявяване на относителната недействителност на сделка с правно основание чл.216, ал.1 от ДОПК.

Ищецът ТД на НАП-Варна, ИРМ Русе чрез публичния изпълнител В.Б. твърди, че в качеството си на публичен изпълнител, упражняващ правата по чл.216, ал.2 от ДОПК предявява настоящия иск.

Твърди се, че в ТД на НАП- гр.Варна, офис Русе бил предаден за принудително събиране по реда на ДОПК изпълнителен лист от 30.09.2020 г. на СГС въз основа на решение №2805/26.10.2017 г., постановено по гр.д.№ 1476/2017 г. по описа на САС във връзка с решение №7347/05.10.2012 г. по гр.д.№ 2424/2012 г. на СГС в полза на КПКОНПИ за публични вземания в размер на 239136.81 лв. Съгласно чл.162, ал.2 от ДОПК публични вземания били данъци, акцизи, митни сборове, задължителни осигурителни вноски, установени по основание и размер със закон държавни и общински такси, осигурителни разходи, които били извършени незаконосъобразно, за парична равностойност на вещи, които били отнети в полза на държавата, глоби и имуществени санкции, конфискации и отнемане на парични средства в полза на държавата, недължимо платени суми или неправомерно получени средства по проекти и програми, които били финансирани от фондовете на ЕС и др.

подобни вземания. Съгласно чл.12, ал.1 от ЗОПДИППД /отм./ КПКОНПИ била специализиран държавен орган и осъществявала властнически функции, предоставени ѝ по силата на посочения закон в качеството ѝ на държавен орган. Публичното задължение било установено с влязло в сила решение и въз основа на него бил издаден изпълнителния лист. Същият бил присъединен по изп.д.№ 18120010151/2012 г. на ТД на НАП, офис Русе с разпореждане за присъединяване изх.№-С2000018-105-036124330.10.2020 г., получено от ответника на 06.11.2020 г. С постановление за налагане на обезпечителни мерки- изх.№ С 20018-022-0075560/02.11.2020 г. била наложена възбрана върху недвижим имот: офис № 3 с идентификатор 63427.2.453.4.4 с площ от 74.02 кв.м., находящ се в гр. Р, ул. "Ч" № *, вх. *, ет*, ведно с 4.387% ид.ч. от общите части на сградата и от отстъпеното право на строеж върху терена, както и запор на мотоциклет „х.“, лек автомобил „Н.“ и четириколесно ПС Фалкон. Съгласно протокол за опис- изх.№ С2000018-028-00000564/15.03.2021 г. мотоциклета бил без двигател и не бил в движение, а четириколесното ПС- унищожено като само лекият автомобил бил наличен и в движение. На 16.11.2020 г. в ТД на НАП, офис Русе постъпило искане за вдигане на възбраната поради несеквестрируемост по чл.213 от ДОПК. На 30.11.2020 г. постъпила жалба срещу наложената обезпечителна мярка с искане за вдигане на наложената възбрана като бил направен отказ от публичния изпълнител- изх.№ С2000018-012-000118/23.11.2020 г. Отказът бил отменен с решение №17/14.04.2021 г. на Административен съд- Русе. Близко четири месеца по- късно, на 03.08.2021 г. задълженото лице дарило на майка си описания недвижим имот, претендиран от него като единствено жилище. Отчуждавайки несеквестрируем имот, длъжникът сам се лишавал от него и от привилегията по чл.213 от ДОПК. Сделката, при която длъжникът се разпоредил с единственото си жилище, увреждало кредитора, тъй като вследствие на разпоредителната сделка длъжникът изразявал воля, че това жилище не му било нужно и се лишавал от облагите на несеквестрируемостта, която отпадала като следствие от сделката. На 16.09.2021 г. новият собственик на имота- Т. П. отдала под наем на Ц. Д. същият този имот за срок от 10 години с наемна цена от 600 лв. годишно/ по 50 лв. месечно/, който бил вписан в АВ-Русе- акт №126, т.6. На 02.12.2020 г., след влизане в сила на решението на СГС по гр.д.№ 2424/2012 г., ответникът се разпоредил с единствения си недвижим имот, който можел да послужи за

реализиране на вземането на държавата, тъй като другия имот, който притежавал бил несеквестируем. Тази сделка била оспорена пред РРС . С решение №357/22.03.2022 г., постановено по гр.д.№ 1751/2021 г. на РРС, влязло в сила на 12.07.2022 г., тази сделка била обявена за относително недействителна по отношение на следния недвижим имот: ¼ ид.ч. от самостоятелен обект в сграда с идентификатор 63427.2.251.2.14 с предназначение : жилищна сграда- многофамилна, която сграда била разположена на ПШ с идентификатор 63427.2.251, с предназначение на самостоятелния имот: склад, на едно ниво, с площ от 22.74 кв.м., заедно с 1.163% ид.ч. от общите части на сградата и ¼ ид.ч. от самостоятелен обект с идентификатор 63427.2.251.2.15 г.- за търговска дейност, на едно ниво с площ 68.78 кв.м., прилежащи части: склад с площ от 21.23 кв.м. и 4.606% ид.ч. от общите части на сградата. Данъчната оценка на имотите възлизала на 28540.40 лв. Публичните вземания били в размер на 239 136.81 лв. По запорираните сметки нямало авоари. За движимите вещи, след приключване на поредна тръжна процедура били предложени на вискателя 1425 лв. С извършеното от ответника разпореждане, същият заявил, че това жилище не му било нужно, поради което същото можело да послужи за удовлетворяване на публичните вискатели. Поведението на задълженото лице, извършените разпоредителни сделки непосредствено след издаване на изпълнителния лист, било достатъчно основание да се приеме, че целеният резултат бил да се изчерпи имуществото, към което да се насочи принудително изпълнение. Наличието на такова намерение се извеждало и от поведението на длъжника, изразяващо се в липса на плащане на задълженията по образуваното изпълнително дело, както и липсата на средства. Извършеното дарение непосредствено след образуване на гражданско производство по чл.216 от ДОПК и последващото вписване на договор за наем, сочели, че длъжникът действал с намерение да увреди публичния вискател. Твърди, че са налице предпоставките на чл.216, ал.1, т. 1 от ДОПК : изпълнителен лист от 30.09.2020 г., издаден от СГС в полза на КПКОНПИ за сума в размер на 239136.81 лв.; извършена разпоредителна сделка след установяване на публичното вземане съгласно нотариален акт за дарение на недвижим имот №45, т.ІІ, рег.№ 4171, дело №211 от 03.08.2021 г., сделката била безвъзмездна, евентуално били налице предпоставките на чл.216, ал.1, т.6 от ДОПК, а именно: изпълнителен лист от 30.09.2020 г. за вземане в размер на

239136.18 лв., извършена разпоредителна сделка след установяване на публичното вземане, сделката била безвъзмездна, сделката била увреждаща кредитора, тъй като се осуетявали правата на вискателя и за държавата настъпила вреда, сделката била сключена между свързани лица. Претендира съдът да постанови решение, с което на основание чл.216, ал.1, т.1, евентуално на основание чл.216, ал.1, т.6 от ДОПК да обяви за относително недействителна по отношение на публичния вискател- Държавата- сключения с нотариален акт договор за дарение на недвижим имот №45, т.П, рег.№ 4171, дело № 211 от 03.08.2021 г. между ответниците Ц. С. Д. и Т. Ц. П., по силата на който Ц. Д. дарил на майка си т. П. следния недвижим имот: самостоятелен обект в сграда с идентификатор 63427.2.453.4.4. с площ от 74.02 кв.м., находящ се в гр. Р***** с предназначение: жилище, апартамент, заедно с изба №5, ведно с 4.387% ид.ч. от общите части на сградата и от отстъпеното право на строеж върху терена, който съгласно титула за собственост представлявал офис №3 с площ от 74.02 кв.м., заедно с избено помещение №5 с площ от 4 кв.м. и 4.387 % ид.ч. от общите части на сградата и от отстъпеното право на строеж върху терена. Претендира и направените разноски за производството.

Ответниците Ц. С. Д. и Т. Ц. П. не са подали отговор по реда на чл.131 от ГПК и не вземат становище по основателността на предявените искове.

След преценка на събраните по делото доказателства в тяхната съвкупност, съдът приема за установено от фактическа страна следното:

На 30.09.2020 г. въз основа на влязло в сила решение по гр.д.№ 2424/2012 г. по описа на СГС е бил издаден изпълнителен лист в полза на КПКОНПИ за отнемане в полза на държавата от Ц. С. Д., ЕГН ***** на основание чл.28 вр.чл.4, ал.1 от ЗОПДИПД /отм./ незаконно придобито имущество: недвижими имоти, четириколесно ПС, както и парични суми, което имущество възлизало на обща стойност 239116.81 лв. С разпореждане за присъединяване- изх.№ С200018-105-0361243/30.10.2020 г. на публичен изпълнител публичния вискател КПКОНПИ е бил присъединен по изп.д.№ 18120010151/2012 г. по описа на ТД на НАП Варна, офис Русе. За извършеното присъединяване задълженото лице Ц. С. Д. е бил уведомен лично на 06.11.2020 г.

С постановление за налагане на обезпечителни мерки – изх.№ С200018-022-0075560/02.11.2020 г. публичният изпълнител наложил възбрана върху недвижим имот: самостоятелен обект в сграда, предназначение офис №3 с площ от 74.02 кв.м., находящ с в гр. Р*****, както и запор на МПС. Постановлението е било вписано в СВ-Русе- вх.рег.№ 11496/04.11.2020 г., акт № 22, т.6.

Задълженото лице е поискало да бъде отменена наложена възбрана върху недвижимия имот поради неговата несеквестрируемост, по което е бил постановен отказ от 23.11.2020 г. Същият е бил обжалван и по съдебен ред и с решение №17/14.04.2021 г., постановено по адм.д.№ 16/2021 г. по описа на АС-Русе е бил отменен отказът за отмяна на наложени обезпечителни мерки и преписката е върната на публичния изпълнител за извършване на поисканите от Ц. С. Д. действия-, касаещи отмяна на наложената възбрана върху процесния недвижим имот.

Със заявление- изх.№ С210018-153-0001625/21.04.2021 е вписано в СВ-Русе на 11.05.2021 г. постановление за отмяна на наложени обезпечителни мерки.

Публичният изпълнител е наложил запор върху банковите сметки на задълженото лице и е извършил опис на движимите вещи, извършил е и имуществено проучване на длъжника, където е било установено, че длъжникът се е разпоредил с единствения недвижим имот, срещу който е могло да се насочи принудителното изпълнение. Публичният изпълнител е предявил иск по чл.216 от ДОПК- предмет на гр.д.№ 1751/2021 г. по описа на РРС. С решение №357/22.03.2022 г., влязло в сила на 12.07.2022 г., е бил обявена за недействителен по отношение на държавата, сключения с нотариален акт №92, т.2, рег.№ 3889, дело №202/2020 г. на РН, вписан в СВ-Русе- вх.рег.№ 12936/02.12.2020 г. договор за покупко- продажба на идеална част от недвижим имот, по силата на който Ц. С. Д. е прехвърлил на М.В.Б. притежаваната от него $\frac{1}{4}$ ид.ч. от самостоятелен обект в сграда с идентификатор 63427.2.251.2.14, находящ се в гр. Р. ул. "Д" № **, вх. * с предназначение: склад с площ от 22.74 кв.м., заедно с 1.163% ид.ч. от общите части на сградата и $\frac{1}{4}$ ид.ч. от самостоятелен обект в сграда с идентификатор 63427.2.251.2.15 с предназначение: за търговска дейност, с площ от 68.78 кв.м., заедно с 4.606% ид.ч. от общите части на сградата. Данъчната оценка на

имота съгласно договора възлиза на 28 699.90 лв.

С договор за дарение, сключен на 03.08.2021 г. с нотариален акт № 45, т.П, рег.№ 4171, дело №211/2021 г. на РН, вписан в СВ-Русе- вх.рег.№ 9170/03.08.2021 г., акт № 171, т.25, дело № 5859 Ц. С. Д. е дарил на майка си Т. Ц. П. собствения си недвижим имот, а именно: самостоятелен обект в сграда с идентификатор 63427.2.453.4.4 с площ от 74.02 кв.м., находящ се в гр. Р***** с предназначение: жилище, апартамент, с прилежаща изба №5 с площ от 4 кв.м., заедно с 4.387% ид.ч. от общите части на сградата и от отстъпеното право на строеж върху терена, който имот е описан в титула за собственост като офис №3 с площ от 74.02 кв.м., находящ се в гр. Р. по ул."Р." № * на първи етаж във секция В на жилищна сграда по ул. "Ч" №*, заедно с избено помещение №5 с площ от 4 кв.м., заедно с 4.387 % ид.ч. от общите части на сградата и от ОПС. На 16.09.2021 г. ответниците са сключили и договор за наем на процесното жилище за срок от 10 години и годишна наемна цена в размер на 600 лв., вписан в СВ-Русе.

До момента няма извършени погасявания на публичните задължения от Ц. Д..

Въз основа на установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

Производството по делото е образувано по отменителен иск с правно основание чл.216 от ДОПК, предявен от публичния изпълнител, упражняващ правата на Държавата съобразно изричната разпоредба на чл.216, ал.2 от ДОПК. С оглед на това предявеният иск е допустим и подлежи на разглеждане.

Съгласно разпоредбата на чл.216 от ДОПК недействителни по отношение на държавата, съответно на общините, са сключените след датата на установяване на публичното задължение, съответно след връчването на заповедта за възлагане на ревизия, ако в резултат на ревизията са установени публични задължения:

1. безвъзмездни сделки с имуществени права на длъжника;
2. възмездни сделки с имуществени права на длъжника, при които даденото значително надхвърля по стойност полученото;
3. непарични вноски на имуществени права на длъжника;

4. сделки или действия с намерение да се увредят публичните взискатели;

5. погасяване на парични задължения чрез прехвърляне на собственост, ако връщането би довело до увеличаване на сумата, която публичните взискатели биха получили при разпределение на осребреното имущество на длъжника;

6. сделки, извършени във вреда на публичните взискатели, по които страна е свързано с длъжника лице.

От съдържанието на посочената правна норма се извеждат основанията, водещи до относителна недействителност на сделките или действията, както и фактическите състави, пораждащи материалното преобразуващо правото на кредитора с публично вземане.

В настоящият случай ищецът е основал претенцията си на хипотезата, визирана в чл.216, ал.1, т.1 от ДОПК.

За да бъде уважен иска на това основание, в процеса в доказателствена тежест на ищеца да докаже, кумулативното наличие на елементите от фактическия състав, а именно: че атакуваната с иска сделка, е сключена след като са установени публични задължения, както и че сделката е безвъзмездна.

В настоящият случай тези предпоставки са налице.

От доказателствата по делото е видно, че с влязло в сила съдебно решение по гр.д.№ 2424/2012 г. по описа на СГС е отнето в полза на Държавата имущество- недвижими имоти, ППС и парични суми на обща стойност 239136.81 лв., за което в полза на КПКОНПИ е бил издаден изпълнителен лист на 30.09.2020 г. От изпълнителният лист е видно, че освен недвижимите имоти и ППС, в полза на държавата са отнети и парични средства, поради което в тази си част постановеното и влязло в сила решение по чл.28 от ЗОПДИППД /отм./ е осъдително и съставлява годно изпълнително основание по смисъла на чл.209 от ДОПК. Вземането на държавата за паричните суми имат характер на публични вземания по смисъла на чл.162 от ДОПК и правилно са били присъединени за събиране по висящо изпълнително производство срещу първия ответник.

С оглед на това съдът приема, че е налице установено публично вземане към 30.9.2020 г. като елемент от фактическия състав на чл.216, ал.1, т.1 от

ДОПК.

По делото се установи, че с договор за дарение, сключен на 03.08.2021 г. с нотариален акт № 45, т.П, рег.№ 4171, дело №211/2021 г. на РН, вписан в СВ-Русе- вх.рег.№ 9170/03.08.2021 г., акт № 171, т.25, дело № 5859, Ц. С. Д. е дарил на майка си Т. Ц. П. собствения си недвижим имот, а именно: самостоятелен обект в сграда с идентификатор 63427.2.453.4.4 с площ от 74.02 кв.м., находящ се в гр. Р***** с предназначение: жилище, апартамент, с прилежаща изба №5 с площ от 4 кв.м., заедно с 4.387% ид.ч. от общите части на сградата и от отстъпеното право на строеж върху терена, който имот е описан в титула за собственост като офис №3 с площ от 74.02 кв.м., находящ се в гр. Р. по ул."Р." № * на първи етаж във секция В на жилищна сграда по ул. "Ч" №*, заедно с избено помещение №5 с площ от 4 кв.м., заедно с 4.387 % ид.ч. от общите части на сградата и от ОПС.

Договорът за дарение е сключен след датата на установяване на публичното задължение на Ц. С. Д. и в хода на образувано против него изпълнително производство, за което същият е бил надлежно уведомен. С договора задълженото лице се е разпоредило с имуществено право- правото на собственост върху недвижим имот. След извършване на разпоредителната сделка с имот, за който длъжникът е заявил, че е несеквестируем, го лишава от привилегията на чл.213 от ДОПК и спрямо същият публичният изпълнител може да насочи изпълнение за събиране на установените публични задължения на ответника.

Договорът за дарение е безвъзмезден, поради което следва да се приеме, че е налице и втората предпоставка, визирана закона.

Наличието на елементите от фактическия състав на чл.216, ал.1, т.1 от ДОПК обуславя основателността на предявеният иск и същият следва да бъде уважен.

Искът по чл.216, ал.1, т.6 от ДОПК е предявен в условията на евентуалност, поради което съдът не дължи произнасяне по него.

Съгласно чл.78 от ГПК разносните за производството са в тежест на ответниците. В полза на ищецът не следва да се присъжда претендираното юрисконсултско възнаграждение, тъй като не е налице хипотезата на чл.78, ал.8 от ГПК- в производството същият не е бил представляван от

юрисконсулт. Упражняващият правата на държавата публичен изпълнител е участвал в производството именно в това си качество, а не като юрисконсулт на ТД на НАП-Варна.

Ответниците следва да заплатят дължимата държавна такса за производството в размер на 517.32 лв.

По изложените съображения Русенският окръжен съд

РЕШИ:

ОБЯВЯВА за недействителен на основание чл.216, ал.1, т.1 от ДОПК по отношение на Държавата, ТД на НАП-Варна, ИРМ Русе договорът за дарение, сключен на 03.08.2021 г. с нотариален акт № 45, т.П, рег.№ 4171, дело №211/2021 г. на РН, вписан в СВ-Русе- вх.рег.№ 9170/03.08.2021 г., акт № 171, т.25, дело № 5859, по силата на който Ц. С. Д., ЕГН ***** е дарил на майка си Т. Ц. П., ЕГН ***** собствения си недвижим имот, а именно: самостоятелен обект в сграда с идентификатор 63427.2.453.4.4 с площ от 74.02 кв.м., находящ се в гр. Р***** с предназначение: жилище, апартамент, с прилежаща изба №5 с площ от 4 кв.м., заедно с 4.387% ид.ч. от общите части на сградата и от отстъпеното право на строеж върху терена, който имот е описан в титула за собственост като офис №3 с площ от 74.02 кв.м., находящ се в гр. Р. по ул."Р." № * на първи етаж във секция В на жилищна сграда по ул. "Ч" №*, заедно с избено помещение №5 с площ от 4 кв.м., заедно с 4.387 % ид.ч. от общите части на сградата и от ОПС.

ОСЪЖДА Ц. С. Д., ЕГН ***** от гр.Русе, ул. "Ч" №*, вх.3 и Т. Ц. П., ЕГН ***** от гр. Р. ул. "В" № *, вх. *, ет*, ап* да заплатят по сметка на Русенския окръжен съд държавна такса в размер на 517.32 лв.

Решението може да се обжалва пред ВТАС в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Окръжен съд – Русе: _____